

FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID, ARBEID EN
SOCIAAL OVERLEG

Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk.

Advies nr. 108 van 27 oktober 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende de minimale voorschriften inzake veiligheid van bepaalde oude elektrische installaties op arbeidsplaatsen

I. VOORSTEL EN MOTIVERING

Bij brief van 6 juni 2006, gericht aan de voorzitter van de Hoge Raad, heeft de Minister van Werk het advies van de Hoge Raad gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de minimale voorschriften inzake veiligheid van bepaalde oude elektrische installaties op arbeidsplaatsen.

Het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad besliste op 23 juni 2006 om een commissie ad hoc te belasten met het onderzoek van de aanvraag en de voorbereiding van het advies.

De commissie ad hoc vergaderde op 25 september 2006.

Het ontwerp heeft de volgende doelstellingen:

Dit ontwerp heeft tot doel een regeling uit te werken voor de elektrische installaties die nog onderworpen zijn aan de bepalingen van de artikelen 184 tot 266bis van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming.

De verantwoording van de voorgestelde regeling wordt gevonden in het feit dat de bepalingen van de artikelen 184 tot 266bis van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming op dit ogenblik nog enkel van toepassing zijn op oude elektrische installaties, waarvan de realisatie ter plaatse aangevangen werd vóór 1 oktober 1981 of 1 januari 1983 en dan nog voor zover deze installaties geen belangrijke wijzigingen of uitbreidingen ondergaan hebben, waardoor de werkgever verplicht werd het Algemeen Reglement op de elektrische installaties toe te passen. In een aantal gevallen heeft de werkgever reeds vrijwillig deze oude installaties aangepast aan de bepalingen van het Algemeen Reglement op de elektrische installaties.

In de praktijk mag men aannemen dat een groot aantal elektrische installaties zowel "oude" delen (die nog onderworpen zijn aan het ARAB) als "nieuwe" delen (die onderworpen zijn aan het AREI) bevatten, al was het maar omdat de installatie aangepast moest worden in het kader van een noodzakelijke "modernisering" van de productiemiddelen. Hierdoor moeten deze installaties aan twee verschillende reglementen beantwoorden, wat aanleiding kan geven tot tegenstrijdige situaties.

Het is ook zo dat het niveau van veiligheid dat verzekerd wordt door de naleving van de voorschriften van het AREI hoger is dan het niveau dat verzekerd wordt door de naleving van de artikelen 184 tot 266bis van het ARAB. Hoewel de werkgevers, op grond van de

algemene principes van de welzijnswet – en voorheen de artikelen 28*bis*, §§ 2 en 3 (koninklijk besluit 14 september 1992), en 54*quater*, 2, van het ARAB – reeds verplicht waren maatregelen te treffen om de werknemers te beschermen tegen specifieke risico's van elektrische aard, zoals maatregelen met betrekking tot onrechtstreekse aanraking, komt deze verplichting niet expliciet voor in de wetgeving op die oude installaties, wat de rechtszekerheid niet ten goede komt. Dit laatste is des te meer het geval na het arrest nr. 71/2006 van 10 mei 2006 van het Arbitragehof.

Het is dan ook van belang dat voor deze oude elektrische installaties een regeling wordt uitgewerkt, waardoor een gelijkwaardig niveau van veiligheid wordt bereikt als dat wat voorzien is in het AREI.

Dit gelijkwaardig niveau van veiligheid betekent evenwel niet dat de oude installatie volledig moet vervangen worden door een installatie die aan alle voorschriften van het AREI beantwoordt.

Bepaalde onderdelen van de installaties kunnen weliswaar oud zijn, maar daarom nog niet versleten of af te keuren.

Zo worden dure ingrepen vermeden die in feite niet bijdragen tot de veiligheid.

Het voor advies voorgelegde ontwerp legt dan ook de nadruk op de volgende elementen:

- De werkgever voert een risicobeoordeling uit van deze oude elektrische installaties;
- Rekening houdend met de vastgestelde risico's voert hij eventueel aanpassingswerken uit, zodat de werknemers worden beschermd tegen de risico's die voortvloeien uit deze elektrische installaties en een veiligheidsniveau wordt bereikt dat gelijkwaardig is aan dat voorzien in het algemeen reglement op de elektrische installaties, waarbij een aantal minimumeisen moeten worden in acht genomen;
- De elektrische installaties moeten regelmatig gecontroleerd worden;
- De werknemers moeten over de nodige bekwaamheid beschikken wanneer zij gebruik maken van of werkzaamheden uitvoeren aan een elektrische installatie.

De uitzondering die in het ontwerp voor BELGACOM opgenomen is, betreft enkel de telecommunicatie en niet de gewone elektrische installaties. Ook voor de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen is er een uitzondering, maar enkel voor de elektriciteit die betrekking heeft met de bovenleidingen van dewelke de treinen elektriciteit afnemen via hun pantograaf.

Het gaat in laatstgenoemde gevallen louter om het kopiëren van het toepassingsgebied van het AREI.

II. ADVIES UITGEBRACHT DOOR DE HOGE RAAD TIJDENS ZIJN VERGAEDERING VAN 27 OKTOBER 2006

De Hoge Raad brengt volgend advies uit:

Met unanimitéit onder de volgende beperkende voorwaarden:

A. Wat de algemene principes betreft:

1. De Hoge Raad neemt er nota van dat het ontwerp geenszins beoogt de elektrische installaties, of delen van elektrische installaties, die dateren van vóór 1981/1983 volledig conform te laten maken aan het AREI. Het is daarentegen wèl de bedoeling om deze installaties of deze delen te laten aanpassen derwijze dat hun veiligheidsniveau gelijkwaardig wordt aan dat van een installatie gebouwd volgens het AREI. De aanpassing wordt uitgevoerd op basis van een risicobeoordeling;

De Raad vraagt hierbij dat een gelijkwaardigheid naar de geest te beogen en niet naar de letter. Als voorbeeld hiervan wordt een complexe installatie aangehaald met nog veel oude bedrading, die hierdoor langere afschakeltijden heeft.

2. In dezelfde zin noteert de Raad ook de toelichting door de administratie – en de tekst van het ontwerp bevestigt dit – dat werkgevers die in het kader van andere welzijnsvoorschriften, bijvoorbeeld deze met betrekking op het explosieveiligheidsdocument, reeds een risicobeoordeling op delen van hun elektrische installaties uitvoerden en consequent deze installaties aan de resultaten ervan aanpasten, deze risicobeoordeling mogen gebruiken in het kader van de thans gevraagde risicobeoordeling. Met andere woorden, alles moet niet van voor af aan opnieuw herbegonnen worden;
3. De Raad is er zich van bewust dat er tot op heden – vooral in zeer kleine ondernemingen – nog oude installaties bestaan die volledig aan het ARAB beantwoorden, die, wanneer zij door een erkend organisme gekeurd werden, niet tot een ongunstig onderzoeksverslag zullen leiden, maar die desondanks toch onveilig zijn. Het organisme dient immers het ARAB als referentiebasis te nemen, referentiebasis die bijvoorbeeld geen beveiliging tegen onrechtstreekse aanraking voorziet (automatische differentieelschakelaar) zoals het AREI. Hoewel risicobeoordeling inderdaad reeds sinds 1 januari 1993 in de Belgische wetgeving ingeschreven is – en in feite reeds sinds het artikel 54quater, 2 – werd in de praktijk in deze ondernemingen niet verder gekeken dan wat in het onderzoeksverslag van het erkende organisme opgemerkt werd. De Raad meent dan ook dat het ontwerp de verdienste heeft om een einde te maken aan verslagen gebaseerd op het ARAB en plaats te maken voor fundamenteelere op gevarensproving gebaseerde waarschuwingen.

De Raad wijst er evenwel op dat er ook zeer veel ondernemingen zijn waar delen van de elektrische installatie na 1981/1983 zijn bijgebouwd of vernieuwd en waar het bijna onmogelijk is geworden om thans nog te kunnen vaststellen welk deel gebouwd is volgens ARAB en welk deel volgens AREI. De graad van onmogelijkheid loopt hierbij parallel met de graad van complexiteit van de onderneming.

Gelet op deze complexiteit en het grote aantal ondernemingen waarop de nieuwe regeling van toepassing zal zijn, zal het maken van de risicobeoordeling en de hiermee in overeenstemming zijnde aanpassing van deze installaties geruime tijd in beslag nemen.

De Hoge Raad dringt er dan ook op aan dat de FOD WASO, via de kanalen die haar het meest geschikt lijken, de werkgevers zou wijzen op het niet langer van kracht zijn van de bepalingen van het ARAB als referentiebasis voor de oude delen van hun elektrische installaties en hen zou aansporen om, bijgestaan door hun bevoegde preventiedienst en desgevallend andere deskundigen, zo snel mogelijk de risicobeoordeling van hun installaties aan te vatten en zo nodig aan te passen tot een veiligheidsniveau dat gelijkwaardig is aan dat van het AREI.

B. Artikelsgewijze standpunten:

1. In artikel 3.1. worden enkel de lijnen voor energietransport vernoemd die de centrales met tractieonderstations verbinden. Tussen de centrales en de tractieonderstations kunnen zich evenwel ook nog onderstations bevinden. De laatste zin moet derhalve geformuleerd worden als volgt:

“Worden niet beschouwd als installaties eigen aan elektrische tractie: centrales, onderstations en lijnen voor energietransport die de centrales of de onderstations met tractieonderstations verbinden;”

2. In artikel 3.4. worden termen gebruikt die tot discussie of betwisting kunnen leiden:
 - in littera a) wordt *BELGACOM* nominatief vernoemd. Dit kan tot monopoliebetwistingen leiden binnen een Europees kader waar ook andere telecombedrijven eventueel actief zouden kunnen zijn;
 - in littera c) worden omschrijvingen als *“grote waterwegen”* en *“grote wegen”* gebruikt. Tot hoe ver gaat *“grote”*? Zal het besluit dan op installaties voor kleine wegen wèl van toepassing zijn?

Om al deze problemen te vermijden vraagt de Raad voor om punt 3.4. te beperken tot:

“4. telecommunicatie-installaties;”

Hierbij vraagt de Raad evenwel dat de Administratie zou nakijken of de gevraagde wijziging wel juridisch correct is.

3. In artikel 3.6. wordt de *Regie der Luchtwegen* vermeld. Is dat nog actueel voor de bedoelde activiteit? De Raad is er zich van bewust dat in artikel 3 talrijke formuleringen uit het AREI overgenomen zijn vanuit de zorg om de nieuwe regeling zo veel mogelijk met het AREI parallel te houden. Het huidige ontwerp is evenwel hedendaags. Derhalve past het om de hedendaagse formuleringen te gebruiken of, beter nog, formuleringen die voldoende algemeen zijn om onvatbaar te blijven voor opeenvolgende wijzigingen van namen en structuren van maatschappijen, administraties, enz.

In dit geval kunnen allicht de woorden *“grondinstallaties van de Regie der Luchtwegen”* vervangen worden door *“grondinstallaties ten behoeve van de luchtverkeersleiding”* of *“grondinstallaties van de regulatoren”*;

Ook hier vraagt de Raad dat de Administratie zou nagaan of de gevraagde wijziging juridisch correct is en er eventueel nog geen betere formulering bestaat.

4. In artikel 3.9. drukt de zin *“Deze installaties en systemen moeten echter beantwoorden aan de regels van goed vakmanschap”*. Dit is een verplichting die niet in een omschrijving of uitsluiting van een toepassingsgebied thuishoort. De zin moet dus geschrapt worden;

5. In artikel 5, eerste lid, wordt enkel een “*risicoanalyse*” gevraagd, geen evaluatie. Daarom vraagt de Raad om de term “*een risicoanalyse*” uit te breiden tot “*een risicoanalyse en -evaluatie*”.

Hetzelfde komt ook op meerdere andere plaatsen in het ontwerp voor en hoort aldaar op dezelfde wijze te worden aangepast. Het betreft:

- artikel 7, eerste lid;
 - artikel 22, derde lid;
 - bijlage I, punt 2;
6. In artikel 5, tweede lid, 6°, is het woord “*mogelijke*” in “*mogelijke overspanningen*” overbodig en hoort te worden geschrapt;
 7. In artikel 5, tweede lid, 7°, past het om na de woorden “... *brand en ontploffing*” de woorden “*veroorzaakt door de elektrische uitrusting*” te worden ingevoegd. De toevoeging moet voorkomen dat in dit kader verwarring zou ontstaan over welke risico’s het juist gaat;
 8. In artikel 5, tweede lid, 10°, vraagt de Raad twee wijzigingen aan te brengen:
 - de zinsnede “... *elektrische component, zoals stuurorganen of stuurkringen, en ...*” moet vervangen worden door de zinsnede “... *elektrische uitrustingscomponent, zoals stuurorganen of stuurstroombanen, en ...*”. Een elektrische component heeft betrekking op een (natuurkundige) component waaruit de elektrische stroom is samengesteld, terwijl men hier duidelijk een materieel onderdeel van de installatie bedoelt. Anderzijds is de term die, in het Nederlands, in het AREI gebruikt wordt “*stuurstroombaan*” en niet “*stuurkring*”. In het Frans blijft het “*circuit de commande*”;
 - In punt 10 worden de elektrische risico’s en de risico’s van de stuurorganen tegelijk behandeld. Het past deze twee soorten risico’s uit elkaar te halen en in twee afzonderlijke punten onder te brengen als volgt:
 - “10° *de risico’s inherent aan het gebruik van elektrische energie en de werkzaamheden aan elektrische installaties;*
 - 11° *de niet elektrische risico’s die te wijten kunnen zijn aan een fout of een slecht functioneren van een elektrische uitrustingscomponent, zoals stuurorganen of stuurstroombanen.*”
 9. In artikel 6, 2° hoort de woordengroep “*conventionele relatieve grensspanning*” te worden vervangen door “*relatieve conventionele grensspanning*”;
 10. In artikel 7, hoort het tweede lid, te worden vereenvoudigd en aangepast naar de volgende formulering:

*“Hiertoe toont de werkgever aan dat de elektrische installatie zodanig is uitgevoerd, zodanig wordt uitgebaat en in stand gehouden dat de werknemers **doeltreffend** beschermd zijn tegen de risico’s verbonden aan elektriciteit.”*

11. In artikel 8, eerst lid, is het opsomming van de risico’s waartegen de werknemers moeten worden beschermd te beperkt. De Raad vraagt daarom het eerste lid als volgt te formuleren:

*“De elektrische installatie is zodanig uitgevoerd dat de werknemers beschermd zijn tegen de risico’s van rechtstreekse en onrechtstreekse aanraking, ~~en~~ tegen de gevolgen van overspanningen te wijten aan inzonderheid isolatiefouten, schakelingen en atmosferische invloeden, **tegen brandwonden en andere gezondheidsrisico’s alsmede tegen de niet elektrische risico’s te wijten aan het gebruik van elektriciteit.**”*

In dit laatste geval wordt bijvoorbeeld gedacht aan het ontijdig opnieuw in actie treden van een machine na stroomuitval.

12. In artikel 8, tweede lid, wordt een principe verwoord dat in tegenstrijd is met het preventiebeleid vooropgesteld in de welzijnwet waarbij de organisatorische preventiemaatregelen (opleiding, informatie) op de allerlaatste plaats in de preventiehiërarchie komen. Door gebruik van de zinsnede “niet volledig is” zet men de poort wagenwijd open om alle preventiemaatregelen te concentreren op opleiding in informatie.

Daarom vraagt de Raad om het tweede lid dan artikel 8 door de volgende tekst te vervangen:

“Wanneer het niet mogelijk blijkt om voormelde risico’s te elimineren door gebruik van ontwerpmatige of collectieve beschermingsmaatregelen, dient de toegang tot deze installatie uitsluitend te worden voorbehouden aan werknemers waarvan de bekwaamheid gekenmerkt is door de code BA4 of BA5 zoals bepaald in artikel 47 AREI.”

13. De formulering van artikel 11, §1, is vrijblijvend gesteld: “kan”. De Raad vraagt daarom de §1 als volgt te stellen:

“Met het oog op het uitvoeren van werkzaamheden buiten spanning, moet de scheiding van de elektrische installatie of van individuele stroombanen op een veilige en betrouwbare wijze uitgevoerd kunnen worden.”

In hetzelfde artikel, §3, moet, in de tekst in het Frans, “celui-ci” vervangen worden door “celle-ci”.

14. In artikel 14 kan men vermoeden wat er bedoeld wordt. Om alle misverstand uit te schakelen past het om de tekst enigszins anders te formuleren, bijvoorbeeld:

“Art. 14 - Er wordt rekening gehouden met de eventuele instructies van de fabrikant van het elektrisch materieel, met betrekking tot de installatie, het onderhoud en het veilig gebruik van dit materieel.”

15. In artikel 15 wordt gesteld dat de werkgever zijn elektrische installaties moet signaleren overeenkomstig de artikelen 261 tot 264 van het AREI. Deze artikelen voorzien het

plaatsen van bepaalde borden. De Raad vraagt om de woorden “*en de bepalingen van het koninklijk besluit van 17 juni 1997 betreffende de veiligheids- en gezondheidssignalering op het werk*” te schrappen wegens dubbel gebruik. Het koninklijk besluit van 17 juni 1997 is immers van toepassing op elke werkgever. Deze laatste moet dan ook de borden, die in de artikelen 261 tot 264 van het AREI opgelegd zijn, aanbrengen overeenkomstig genoemd besluit.

16. In artikel 18, tweede lid, past het om, voor alle duidelijkheid, de woorden “*van dit besluit*” in te voegen tussen de woorden “*... in artikel 19 tot 21*” en de woorden “*bedoelde controles ...*”;
17. In artikel 20, eerste lid, is voorzien dat de eerste controle van de conformiteit van een oude elektrische installatie door een erkend organisme moet gebeuren binnen een periode van zes maanden na de inwerkingtreding van het koninklijk besluit. De Raad vraagt dienaangaande om het artikel derwijze aan te passen of aan te vullen dat de werkgevers die in het verleden reeds door erkende organismen controles lieten uitvoeren die met de eerste controle bedoeld in dit besluit overeenstemmen, dus op basis van veiligheidsvoorschriften die ten minste evenwaardig zijn met deze bedoeld in dit besluit, niet opnieuw een eerste controle zouden moeten laten uitvoeren.

Hiertoe past om na het derde of vierde lid van het artikel een lid in te voegen, luidende:

“Wanneer de werkgever in het bezit is van een controleverslag van een erkend keuringsorganisme dat de overeenstemming van de bedoelde installatie met dit besluit vaststelt, dient voormelde controle niet meer te worden uitgevoerd.”

18. Betreffende artikel 21, eerste lid, meent de Hoge Raad dat de nieuwe regelgeving zo veel mogelijk parallel moet lopen met het AREI en dat dit ook duidelijk moet zijn. Om die reden vraagt hij om de punten 1 tot 4 te schrappen en dit lid als volgt te formuleren:

“Na de eerste controle wordt een periodieke controle uitgevoerd volgens de modaliteiten vastgesteld in de artikelen 271 en 272 van het AREI” (volgens de formulering aangepast aan advies nr. 98 van 24 februari 2006 van de Hoge Raad);

19. Artikel 22 stelt dat de werkgever ertoe gehouden om de installatie *zo snel mogelijk* in overeenstemming te brengen met de nieuwe regelgeving. Om reden van de juridische onzekerheid rond de uitdrukking “*zo snel mogelijk*” en ook om dezelfde reden als in punt 17 vermeld, vraagt de Raad om de tekst van artikel 22 aan te passen aan de formulering van het artikel 274 van het AREI, in de vorm waarover de Raad advies nr. 98 heeft uitgebracht;
20. De artikelen 23 tot 26 sommen een aantal verplichtingen op in verband met de uitbating van de elektrische installatie die ook in het AREI dan wel in de welzijnswet of haar uitvoeringsbesluiten zijn opgenomen. De Raad vraagt dan ook om deze artikelen samen te vatten tot een kortere, meer eenvoudig bepaling, waarin gesteld wordt dat de uitbating van de elektrische installatie dient te gebeuren volgens de bepalingen van het AREI. Het gaat hier over de uitbating en niet over het concept of de uitvoeringswijze van de installatie, zodat een verwijzing naar het AREI geen kwaad kan. Om duidelijk te stellen over welke aspecten van uitbating de wetgever het heeft, kan verwezen worden naar “*inzonderheid, de opleiding, de vorming, de instructies, enz.*”;

21. In de bijlage I horen twee aanpassingen uitgevoerd te worden:

- in het opschrift van de tekst in het Nederlands is het woord “*artikel*” in te voegen voor het getal “27”;
- in 6, b) past het de zinsnede te vervangen door:

“b. de evaluatie die geleid heeft tot het toekennen van de bekwaamheid.”

Verdeelde standpunten:

A. Standpunt van de vertegenwoordigers van de **werkgevers**:

1. In artikel 5 en, aansluitend daarbij in artikel 6, wordt het uitvoeren van een risicoanalyse en –evaluatie opgelegd zonder dat er een overgangstermijn voorzien is. **De afwezigheid van een overgangstermijn is niet realistisch gezien het nieuwe specifieke eisen betreft;**
2. Oude elektrische installaties die niet beheerd worden door een werkgever:

In artikel 5 wordt heel duidelijk gesteld dat een werkgever slechts een risicoanalyse en –evaluatie dient uit te voeren van elektrische installaties **waarvan hij de houder is**. Deze notering wordt niet meer overgenomen voor de aspecten “uitvoeren van maatregelen”, laten “controleren” van de installaties door een organisme, “samenstellen van een dossier” en “uithangen en ter beschikkingstelling van uitbatings- en werkinstructies”. De werkgeversorganisaties vragen om consequent deze notitie in de desbetreffende artikelen op te nemen en stellen de volgende formuleringen voor:

- in artikel 8, toevoeging van een eerste lid luidende: “*Voor de toepassing van de bepalingen van deze afdeling wordt onder “elektrische installatie” de elektrische installatie bedoeld waarvan de werkgever de houder is.*”;
 - in artikel 18, eerste lid: “*De werkgever zorgt er voor dat de hoogspanningsinstallaties waarvan hij de houder is regelmatig worden...*”;
 - in artikel 18, tweede lid: “*Bovendien zorgt de werkgever er voor dat de elektrische installatie waarvan hij de houder is onderworpen worden ...*”;
 - in artikel 27, eerste lid: “*De werkgever stelt een dossier van de elektrische installatie, waarvan hij de houder is, samen, op ...*”;
 - dezelfde toevoeging (“*waarvan hij de houder is*”) dient ook te worden hernomen in de afdeling VII, bij het herschrijven van deze afdeling overeenkomstig punt II, B, 20 van de unanieme standpunten van dit advies;
3. In artikel 7 moet de werkgever alle nodige preventiemaatregelen nemen op grond van de risicoanalyse en –evaluatie, bedoeld in artikel 5, en de parameters, bedoeld in artikel 6, zonder dat er een overgangstermijn voorzien is. **De afwezigheid van een overgangstermijn is niet realistisch gezien het nieuwe specifieke eisen betreft.**

4. In de artikelen 8 tot 15 worden minimale voorschriften opgelegd waaraan de elektrische installaties moeten voldoen. Daarbij wordt rechtstreeks en onrechtstreeks naar diverse AREI verplichtingen verwezen: uitwendige invloeden, potentiaalspreiding, BA4/BA5 codificatie van de bekwaamheden van het personeel, bescherming van de stroombanen tegen overstroom, veiligheidssignalering,...

Er is geen overgangstermijn wat niet realistisch is gezien het nieuwe specifieke eisen betreft.

5. In artikel 20, eerste lid, legt een eerste controle op binnen een periode van zes maanden na de inwerkingtreding van het besluit. De vertegenwoordigers van de werkgevers menen dat zulke periode zeer onrealistisch kort is, gelet op het zeer grote aantal elektrische installaties die het voorwerp van dit besluit zullen uitmaken en op de inhoud van de eerste controle, inzonderheid de beoordeling van de door de werkgever gemaakte risicobeoordeling.

Om die reden vragen de werkgeversorganisaties een periode van **vijf jaar**, zijnde de periode die thans meer en meer in de nieuwe besluiten of ontwerpen van besluit betreffende het AREI voorzien wordt. Bovendien is vijf jaar de periode waarbinnen de laagspanningsinstallatie moet worden gekeurd door de EDTC;

6. Het artikel 20, vierde lid, verleent aan de Minister bevoegd voor het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk de bevoegdheid om nadere regels vast te stellen met betrekking tot de uitvoering van de eerste controle en tot de vorm en de inhoud van het verslag van de eerste controle. De werkgeversorganisaties weten dus niet welke (extra) controles hen zullen worden opgelegd. Zij verwijzen hierbij naar het KB liften, waar de checklist voor controles nog steeds evolueert terwijl het koninklijk besluit al lang van toepassing is, waardoor er verschillen ontstaan bij de controles door de diverse controleorganismen. Dit leidt tot heel wat discussies, zeker als werkgevers in verschillende inrichtingen samen moeten werken met ieder hun eigen gebruiken gebaseerd op de interpretaties van hun keuringsorganismen!

Ingeval uitvoering gegeven wordt aan deze artikelen wensen de werkgeversorganisaties bij de voorafgaande besprekingen betrokken te worden;

7. Het artikel 21, laatste lid, verleent aan de Minister de bevoegdheid om de nadere regels met betrekking tot de uitvoering van de periodieke controle en tot de vorm en de inhoud van het verslag van de periodieke controle vast te stellen.

Om dezelfde reden als uiteengezet onder vorig punt vragen de werkgeversorganisaties om, ingeval uitvoering gegeven wordt aan deze artikelen, bij de voorafgaande besprekingen betrokken te worden;

8. Overeenkomstig artikel 27 van het ontwerp moet de werkgever, per oude elektrische installatie, een dossier samenstellen met daarin de volgende elementen (bijlage 1 van het ontwerp):

1. Schema's en plannen waarbij men expliciet verwijst naar art.16 van het AREI;

2. Een risicobeoordeling (analyse + evaluatie) en de verantwoording van de te nemen maatregelen;
3. Berekeningsnota's en documenten met betrekking tot de uit te voeren maatregelen (artikels 7 tot en met 14);
4. Verslagen van de controlebezoeken;
5. Instructies voor uitbating en werkzaamheden;
6. Lijst BA4/BA5 werknemers voor deze elektrische installaties + evaluatie toekenning bekwaamheden van deze werknemers (dit is een AREI eis).

Er is andermaal geen overgangstermijn, wat niet realistisch is gezien het (nieuwe) specifieke eisen betreft.

B. Standpunt van de vertegenwoordigers van de **werknemers**:

In artikel 20, eerste lid, legt een eerste controle op binnen een periode van zes maanden na de inwerkingtreding van het besluit. De vertegenwoordigers van de werknemers menen dat zulke periode zeer onrealistisch kort is, gelet op het zeer grote aantal elektrische installaties die het voorwerp van dit besluit zullen uitmaken en op de inhoud van de eerste controle, inzonderheid de beoordeling van de door de werkgever gemaakte risicobeoordeling.

De werknemers vragen een periode van één of twee jaar, afhankelijk van de ouderdom van de installatie en het aantal tewerkgestelde werknemers (bijvoorbeeld installaties daterend van vóór of van na de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 26 februari 1971 en/of minder dan 50 tewerkgestelde werknemers, hetzij 50 of meer tewerkgestelde werknemers).

III. BESLISSING

Het advies aan de heer Minister van Werk bezorgen.